

Ігор Гаврилюк шукає розумну наречену

Відомий співак Ігор Гаврилюк вважає, що як артист він досяг вершин. А зараз пан Ігор шукає ту єдину, з якою міг би провести все своє життя. За словами співака, дорогі подарунки шанувальниць не викликають прихильності з його боку. Для пана Ігоря основне, щоб обраниця була розумною, підтримувала і розуміла його в різних життєвих ситуаціях.

— Що для вас означає слово “знаменитість”?

— Це коли впізнають на вулиці, посміхаються і просто роблять чи бажають добра. На жаль, зараз є багато заздрісних людей, які не можуть визнати чужих досягнень. У свою чергу знаменитість не має вважати себе вищою за простих пересічних громадян. Чим більше взаєморозуміння між людьми, тим кращим стане наше життя.

— А чи впізнають вас на вулицях Тернополя?

— Дуже часто впізнають. Взагалі у мене дуже багато знайомих та друзів у Тернополі. Але набагато приємніше, коли зовсім незнайомі люди підходять, розповідають, що часто слухають мої пісні, бувають на концертах та виступах. Іноді буває, що просять автограф чи просто підходять, щоб поспілкуватися.

— Розкажіть про свої досяг-

нення. Наприклад, де вам довелося побувати на гастролях?

— Найвищою своєю заслугою я вважаю титул найкращого співака України. Колишній президент Леонід Кучма вручив його мені у Києві. І насправді, зараз, принаймні на Тернопіллі, я не бачу конкурентів для себе. Щодо гастролей, то я виступав у Польщі, Франції, Іспанії, Німеч-

чині, Канаді та Америці в оперному театрі Нюрбергу. Під час гастролей у Канаді мені запропонували викладати вокал у музичному коледжі молоді від 15 до 20 років. Тоді я відмовився і, можливо, зробив помилку. Також була пропозиція співати в одному київському ансамблі. Хоча насправді не можна жаліти про те, чого не зробив. Вважаю, що варто рухатися вперед і досягати більших вершин, заводити нові перспективні знайомства, рости професійно, що я і намагаюся робити.

— Розкажіть, кому ви завдячуєте своїми досягненнями?

— У першу чергу — своїй матері. В дитинстві вона була моїм вчителем, продюсером. Зараз я сам собі продюсер, тому від неї отримую

На фото Ігор Гаврилюк зі співачкою Оксаною Пекун. Тернопільський співак каже, що має багато друзів. Товаришує й з тими тернополянами, котрі зараз живуть у Києві

лише моральну підтримку. Також хочеться подякувати за допомогу з текстами та музикою до пісень своїм друзям та знайомим Галябарді, Матвійчуку, Антону Мельнику, Злотнику, Сергієві Сіромю. Насправді заради добрих друзів я готовий на все. За добро завжди плачу добром, а злих людей стараюся уникати, принаймні спілкування з ними.

— А на який безглуздий вчинок ви готові і заради кого чи чого?

— Я ніколи не роблю безглуздих вчинків. Стараюся завжди обдуму-

вати свої діла і слова, перед тим, як їх робити чи говорити. Хоча, якби мене попросили друзі, я готовий заспівати для них безкоштовно.

— За яку суму грошей ви готові заспівати свою пісню, наприклад, в ритмах хіп-хопу?

— Мені здається, що це нереально. Мої пісні мелодійні, я б сказав душевні, а реп, хіп-хоп — це “дика”, незрозуміла для мене музика. Хоча для сміху я готовий заспівати будь-яку пісню для своїх друзів. Загалом же я не зраджую своєму стилю і не “продаюся” за жодні гроші.

— Цікаво, а які курйози траплялися під час ваших виступів?

— Основні курйози були технічного характеру. Часто на сцені “Березолу” вимикали апаратуру, мабуть, щоб перевірити, чи я співаю “вживу”. Було й таке, що на декілька секунд вимкнули все — і звук, і освітлення. В залі почалась паніка, але я продовжував співати. Хоча, якщо чесно, надзвичайно хвилювався, і тих декілька секунд здалися кількома годинами. Пригадую, коли я ще був зовсім юним, їхав на державний екзамен у Львівський оперний театр, де виконував головну партію у виставі. За незрозумілих нам причин, потяг, на якому ми їхали разом із мамою, зупинився на півдорозі, і без пояснень провідників ми простояли дві години. Коли в мене

почалась паніка, нам на допомогу прийшов один чоловік. Він допоміг нам дістатися до Львова. Коли ми приїхали, я побачив, що записника з нотами немає. Мабуть, загубив десь у дорозі. Тоді я вийшов на сцену без жодної репетиції. Заспівав чудово, на відмінно. Напевно, допоміг вибух емоцій і радість, що ми все-таки встигли.

— А от з ким би ви хотіли, наприклад, застрягнути в ліфті?

— Звісно ж, з молодю красивою жінкою (сміється — прим. авт.). Сам я ще не жонатий, тому мрію знайти свою другу половинку.

— І якою ж має бути та сдина?

— Я найбільше ціную в жінках розум, інтелект. З розумною дівчиною легше знайти спільну мову, порозумітися і створити хорошу сім'ю. Перекоаний, що некрасивих жінок немає, тому головне, щоб вона була мені симпатична, розуміла і підтримувала в різних життєвих ситуаціях. Зараз у мене настав такий період в житті, коли, прийшовши додому, вже не хочеться йти до шумних компаній, а хочеться домашнього затишку. А якщо і буде шум, то лише “лепетання” діток чи дружини.

Розмову підтримувала Олена БАЛКО, 8(096)3054700, обговорюємо на www.ria.ua/news/55878

ДОВІДКА

Ігор Гаврилюк

народився 21 березня 1977 року у місті Тернополі.

Закінчив Тернопільську ЗОШ №20 та музичне училище. Закінчив музичну академію ім. Лисенка у Львові.

Навчався у Торонтійській королівській музичній академії. Протягом восьми років працює солістом Тернопільської обласної філармонії. З 2004 року — викладач Тернопільського музичного училища.

